

מועצת החרום הציבורית למשבר הקורונה

- נייר עמדה -

המדע והאתיקה לגבי הסיכון מאזרחים לא-מחוסנים

נתוני מִישראל ומהעולם מעידים על יעילות החיסון של פיזר כנגד מחלה קשה ומוות^{1,2}. נראה כי החיסון לא רק מפחית את הסיכון בקרב נדבקים לפתח מחלה חמורה המצריכה אשפוז, אלא שאף משפר את קצב ההחלמה ומפחית את הסיכוי שיזדקקו להנשמה^{3,4}. נתונים אלה מדגישים את ההגנה המשמעותית שמעניק החיסון לאוכלוסיות הסיכון כנגד הקורונה.

אל מול כך, עולה השאלה מה משמעות של אדם לא מחוסן עבור מחוסן: עד כמה, אם בכלל, מסכן הלא-מחוסן את המחוסן, באופן ישיר (הדבקה) או עקיף (המשך המגיפה, עומס על מערכת הבריאות).

ההיבטים המדעיים

א. **שיעור המחוסנים בקרב המאומתים קרוב ואף זהה לחלקם היחסי באוכלוסייה**^{5,6} אף בריבוד ע"פ קבוצות הגיל השונות, זאת למרות שנהלי משרד הבריאות מעודדים ריבוי בדיקות בקרב לא מחוסנים⁷.
 ב. מספר מחקרים ופרסומים⁸⁻¹⁰, כמו גם מסמכים רשמיים של המרכז האמריקאי לבקרת מחלות¹¹ והמכון הלאומי לחקר בריאות בבריטניה¹², מראים כי **העומס הנגיפי במחוסנים ובבלתי-מחוסנים - דומה**. כיוון שהעומס הנגיפי הוא הגורם המשמעותי ביכולת להדביק, נראה שאין הבדלים משמעותיים בסיכויי ההדבקה בין מחוסנים ולא מחוסנים¹³. מעבר לכך, נראה כי אף מחוסנים יכולים להיות מפיצי-על המדביקים אנשים רבים וביניהם מחוסנים אחרים^{10,14,15}.
 ג. מחקרים מראים כי שיעור ההדבקה של א-סימפטומטיים נמוך פי 20 מאלו של סימפטומטיים (שממילא נבדקים ומבודדים, ללא קשר לסטטוס החיסונים שלהם), כך שהסיכוי של אדם בריא ללא תסמינים, שאינו יודע שהוא נושא את הנגיף, להדביק מישהו אחר נמוך משמעותית -1%¹⁶. בהתחשב בשיעור המאומתים באוכלוסייה, הסיכוי להדבק ממפגש אקראי (בניגוד לבני הבית) הוא כ-1 לעשרות אלפים (מכפלת אחוז החולים המדביקים באוכלוסייה⁶ בשיעור ההדבקה הא-סימפטומטי¹⁶).

ממצאים אלה מלמדים כי למרות היעילות המסתמנת כנגד מחלה קשה, **יעילותו של החיסון במניעת הדבקה והידבקות אינה משמעותית וייתכן שאף זניחה**.

מכאן, שמי שטרם התחסן **אינו שונה מהותית בסיכון הישיר (להדביק) ביחס למחוסן**.

ד. מדינות בהם שיעור ההתחסנות גבוה ביותר, עד כדי 80%-90% מכלל האוכלוסייה, עדיין חוות גלי מגפה משמעותיים. איסלנד, לדוגמה, בה חוסנו 81% מכלל האוכלוסייה (לעומת 67% בישראל), חווה בימים אלה את גל התחלואה הגבוה ביותר שחוותה מאז תחילת המגפה¹⁷. להמחשה, **בכדי להגיע לרמת ההתחסנות של איסלנד על ישראל לחסן עוד 1.4 מיליון אזרחים**, הרבה מעבר למיליון הלא-מחוסנים (וגם אז, כאמור, לא נמנע גל המגפה). נתונים אלה מלמדים שחיסון האוכלוסייה הנוותרת לא ימנע את הגל הבא, כיוון שנראה הגלים האלה ממשיכים להתרחש גם בנוכחות אחוזי חיסון גבוהים. לפיכך, הלא-מחוסנים **אינם הגורם להמשך המגפה**, ואינם מסכנים בהיבט הזה את המחוסנים. לאמיתו של דבר, נראה כי התקווה למגר את נגיף הקורונה על ידי השגת "חסינות עדר" באמצעות מתן החיסון לאחוז גבוה מספיק באוכלוסייה, התבדתה ואיננה ריאלי.

ה. נכון לכתובת שורות אלה, כלל מיטות הקורונה מהוות כ-3% ממיטות השגרה בישראל¹⁸, וכ-30% מהחולים במצב קשה הם לא-מחוסנים⁶. בנוסף, **חלק הארי של אלו שטרם התחסנו הינם צעירים**⁶, ולכן סיכוייהם להיות עומס על המערכת - נמוכים ביותר. מספר הלא-מתחסנים בישראל נמוך משמעותית ממיליון, כיוון שעל אוכלוסייה זו רבים שאינם יכולים או צריכים להתחסן:

1. מחלימים "סמויים" (ע"פ סקרים סרולוגיים¹⁸, נראה ששיעור המחלימים גבוה משמעותית מהידוע).

2. אזרחים שאינם יכולים לקבל את החיסון בשל סיבות רפואיות.

3. אוכלוסייה שקיימות שאלות מהותיות לגבי הצורך לחסנה - ילדים ונוער, אשר במספר מדינות כגון גרמניה ואנגליה, קיימות הסתייגויות לגבי חיסונם⁶.

4. אזרחים שכלל אינם מתגוררים בתחומי ישראל¹⁹.

לפיכך, לנוכח השילוב של מספר נמוך יותר מהמצוטט של "לא מחוסנים" וגורמי הגנה טובים, **הסיכון העקיף לעומס ו"הקרסת" בתי החולים, נמוך ביותר**.

אין כל תימוכין מדעי לטענה כי לא-מחוסנים מסכנים באופן כל-שהוא את בריאות הציבור יותר ממחוסנים, ושאי-התחסנותם הינה גורם המאפשר את המשך המגפה או מאיים בקריסה על מערכת הבריאות. יש להתייחס לחיסון כאמצעי ראשון במעלה לספק הגנה אישית מפני מחלה קשה ותמותה, בפרט לאנשים בסיכון גבוה.

שוב, יש להדגיש כי גם אל מול הסיכון שבהדבקה, ממחוסנים ומלא-מחוסנים, עומדת לרשות המחוסנים מטריית ההגנה שלהם, הממשיכה להגן עליהם **ממחלה קשה** ללא קשר למדביק.

ההיבטים האתיים

למרבה הצער, למרות הנתונים המדעיים הברורים המעידים על היעדר סיכון מוגבר מצד אלו שבחרו לא להתחסן, מתקיים בישראל בשבועות האחרונים שיח ציבורי אלים, בעידוד בוטה של אנשי²⁰ ונבחרי ציבור^{21,22}, המאשים את הלא מחוסנים כקבוצה בהנעת המגיפה ובסיכון אחרים, קורא לסימוןם ובידולם, ואף לנקיטת צעדים קשים כנגדם, כולל סגירת אזרחים שומרי חוק בבתיהם, מניעת חינוך מילדים, ואף ענישה כלכלית.

שיח זה, מעבר לכך שהוא נעדר ביסוס מדעי ועובדתי, הינו שיח פגום אתית, מוסרית וחברתית, שאף טומן בחובו סכנות מיידיות וארוכות טווח לבריאות הציבור והמרקם החברתי בישראל.

